

LIBRIS

Ediitor: *Vasile Burlui*

Redactor: *Oana Iacob*

Tehnoredactor: *Alexandra Uzier*

Copertă: *Florentina Vrăbiuță*

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BĂDILESCU, MARIA ADRIANA SPERANȚA

Enigma plecărilor / Maria Adriana Speranța Bădilescu;
pref. de Alexandra Olteanu. - Iași: Cartea Românească
Educațional, 2022

ISBN 978-606-057-250-3

I. Olteanu, Alexandra (pref.)

821.135.1

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional
Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, Iași, 2022
Adresa: Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2, Iași – 700124.
www.ecredu.ro

MARIA ADRIANA SPERANȚA
BĂDILESCU

ENIGMA PLECĂRILOR

Prefață de Alexandra Olteanu

ECREDU

Lucruri și iluzii

M-am strecurat în timpul din urmă
Printre lucruri și iluzii, crezând
Că viața va merge mereu înainte,
Dar jocul sfârșit a avut
Și eu printre ele mă răzvrătesc, irosită.

Aș vrea adevărul în ochi să-l privesc
Muiat în minciună să nu poată
Să-mi spună –
Aceasta e viața ce ți-a fost dată!

Și unde este poarta, să bat și alta să iau.
Adevărul nu știe?
De ce cu noi se juca și, zi de zi,
Cutreieram bucurii în lumină?

Azi, lucruri și iluzii altă casă au vizitat
Și gândul plecării, poate, acolo au însemnat...
Atunci, jocul perfid să dispară de pe pământ
Și rostul nostru doar în rugăciuni să mai fie!

Poemele le-am îmbrăcat în Haină de ARGINT,
Să cred că pe tine te vor ademini, într-o zi...

CUPRINS

<i>Prefață.</i> Adriana Bădilescu și rafinamentul sentimentului	5
Bucurie în frunze să adunăm	13
Gândul trăiește în cuvânt	14
În seara asta, Iubite.....	16
Oadă celor 600.....	17
Tăcerea își ascunde țipătul	18
Pe cărarea neființei	19
Zidul iubirii	21
Ochiul tăcerii pândește	22
Podoabă de preț.....	23
Dorință, nu blestem!.....	24
Ziua aceea.....	25
Noaptea în suflet agale se cerne	26
Enigma plecărilor	27
Jocul amagirilor, trăiește!.....	28

Un mic bob de rouă	29
Pleoapele stelelor	31
Nu alerga... ..	32
Bunicul	34
Tu, mă iartă!	35
Bunicul și bunica.....	37
La țară.....	38
Răscruci de vremuri	40
Maria	41
Vis în alt început... ..	42
Iubire	43
Drumul Iubirii în Cuvânt	44
Poemul	45
Cărarea îngăduinței.....	46
Ce este fericirea?	47
Te roagă!	48
Salcâmi bunicilor mei.....	50
Vino și vezi!	52
Stăruința.....	53
Conturez secunde.....	54
Dreptate cu Pace	55
Enigma adâncului.....	56
Decadă cu decadă adunate.....	57

Povestea singură s-a născocit.....	58
Puterea cuvântului	60
Îngerii văd ușor.....	61
E vară toridă	62
Cuvântul	63
Castanii toamnei	65
Mulți boboci ai grădinilor.....	66
Darul primit.....	68
Câmp de dor.....	69
Țara, Mamă să-ți fie!.....	70
Ard Luceferi în sufletul nostru!	71
Plecarea-i pribeagă	73
Foșnetul cuvintelor	74
Amintirile depășesc Trăirile.....	75
Năluciri	76
Trunchi de copac	77
Zidul, odată trecut.....	78
Ochiul trădării.....	79
Recitesc rânduri izvorâte din umbre	80
Prin poteci de pădure.....	81
Adevărul rănește, uneori.....	83
Dincolo de Timp	84
Noapte Sfântă	86

Visul așteptării.....	87
Ploi albastre, ploi de cenușă.....	88
Cărarea dorului.....	89
Ziua enigmelor.....	91
Adevăruri sculptate atent.....	93
Întrebări și mirări.....	95
Tăcerea își ascunde Țipătul și Sufletul	97
De nimic nu ne pasă!.....	98
Inima Gândului.....	99
Haina de Destin	100
Fereastra dorului	101
Cărarea dorului.....	102
Tăcutele dovezi	103
Sertarul cu visele mele	104
Muntele Iluziilor	105
Armonia zâmbetului	106
Mătasea cuvintelor tale.....	107
Trecutele poveri	108
Căsuță strămutată.....	110
Umbra dorului	111
Mulțumesc, Iubire, cu Iubire.....	112
Poeme cu vise – poeme fără noroc	114
Când mintea iscodește... ..	116

Izvorul gândurilor.....	118
Când mintea își face de lucru	119
Stai cu mine	122
Ești visul meu.....	123
Aleile pierdute	124
În seara asta... e altceva!.....	126
Aplecați de vântul uitării.....	128
Balada speranței în iubire.....	130
Nu pune pecetea.....	131
Lucruri și iluzii.....	132

Bucurie în frunze să adunăm

Adoarme pădurea,
Se ascunde toată suflarea rămasă.
Prin poteci amorțite mai nimeni nu trece,
Natura însingurată nimic nu mai cere.

Pe un ram de alun, o coțofană rămasă
Se uită roată și un moment bun așteaptă
Ziua să încheie.
Pe „ulița mare”, grăbită să treacă poteca,
O gânșanie mică tremură de frică.

Pădurea cea verde, cu lacătul pus,
Nu mai întreabă de noi.
Ea știe – drumul spre ea a dispărut
Și tristețea frunzei nu adoarme în vânt.

Hai încă o dată să vrem
Bucurie în frunze să adunăm,
Lacătul pus să-l preschimbăm în bucurii
Și noi adunați, cu dorința vieții să le trăim.
Și așa pădurea va înțelege
Ce minuni poate face iubirea.

Gândul trăiește în cuvânt

Cu fiecare cuvânt zămislit cu iubire
Trecem prin golul lumesc în lumină
Sau în istoria necuvintelor reflectate în oglindă.
Uneori se risipesc, și ajung în haos lumesc
Nestingherite
Sau înnoadă în cercul ceresc omenescul cuminte.

Când dezgolirea prezentului se schimbă-n penumbră,
Te ajută măreția cuvântului rămas în urmă.
În orice se prefacă el este cheia trăirii,
Caută-i armonia și adun-o în suflet la tine,
Lasă amarul tristeții, îngenuncheat în izvoare secate,
Și închină-te în cetatea trăirii, noapte de noapte.

Nu ispiti cuvinte nedorite să-ți vină în minte,
Alungă a lor putere, departe de tine,
Și vezi cum ispita pășește îndată
În ascunse poteci, în fluvii de noapte.

Din gândul curat vin păsări pe cer,
Privirea să odihnească, în zori cu cântări,
Aripi să înalțe spre adevăr ascuns
Și cânt de ciocârlie în zile cu izbăviri adânci.

Din slava cântată se revarsă curate lumini,
Pustiu de munte să curățe, să nu se mai vadă,
Și nici trăiri necioplite în lume rămase.

Gândul greu, gândul cel rău, în pământ se ascunde.
Gândul ușor, revărsat în cuvântul iubirii, călătorește
Și în nemurire, la timp potrivit, el se va prinde.
Tu cheamă-l în Duh, la vremea durerii și fă-i cuib –
Să nu uite de tine!

În seara asta, Iubite

În seara asta, Iubite, „Noapte bună” nu-mi spune!
Fiecare am ajuns în puncte hărăzite, în lumi străine.
Mâna ta să nu caute mâna mea în noaptea asta.
Nici eu nu știu ce vreau, tu uit-o!
Stau și nimic nu gândesc și nimic nu doresc!
Tămâia arde mocniț, zâmbetul este istovit și doarme...
Pe uliță nici oameni, nici umbre!
Toate se termină în fereastra vecină, fără lumină.
Totul este așternut în pictură moartă,
Doar frunza uscată, călătoare, cade prin mișcare...
E tristă – știe ce-o așteaptă!
Tiptil, zefirul nopții nu mai adie,
Făcea prea mult zgomot și s-a speriat de viața lui...
Și cum spuneam, iubite, în noaptea asta,
Noapte bună să nu-mi mai spui.
Ar fi doar o tristă dezarmonie. Hai să tăcem!
Eu mai stau puțin, închid ușa și cheia arunc.
Totul este perfect!
Dimineața ce vine, niciun regret!
Iar tu, păpușă ascunsă-n vitrină,
Cui să mai ceri iubire?!

Odă celor 600

Cu fiecare poem mă afund în apus
Sau răsărit de cuvânt pe umbră de vânt,
Îmbrac haina văpaiei din mine,
Și ochiul atent o lacrimă-și șterge.

Cu fiecare poem înțeleg mai bine
Trăirea ta, străine, s-o dezleg
Și cu ochiul închis în noapte alerg.

Cu fiecare poem, mă ascund în adâncul din mine,
Și socotesc aduceri aminte în străfulgerări de adevăr.

Cu fiecare poem, am cules din pelerinaj sfânt,
Să înțeleg răsfoirea din minte și suflet.

Cu fiecare poem, am țesut firul roșu rescris
Și-n vraja suișului nu m-am pierdut
Când raza luminii nu s-a aprins!

Cu fiecare poem, mușcă din spațiul gol
Al nopții eterne, sufletul meu.

Tăcerea își ascunde țipătul

E miez de noapte,
Tăcerea își ascunde țipătul
În Marea Sală a tronului ei.

Pe cărări neștiute, umbre răzlețe se văd –
Sunt toate a cântecului stins din privire,
Și ceara topită pecetea își pune.

Vin diminețile ce tocnesc privighetori,
Dar în susur de izvor cântul nu mai curge.

Astăzi este ziua hotărâtă de Sus,
Natura să doarmă, obosită în așteptări.
Toate se țin cum este în ramă scris
Tabloul tăcerii, cu umbre izvorâte din noi.

E miez de noapte, pe stradă nimeni n-o să vadă
Țipătul tăcerii cum este ascuns
În Marea Sală a tronului ei.

Aici, nici gândul nu poate să îndemne cuvântul
Să contureze un alt tablou
Cu alt început!

Pe cărarea neființei

Peste norii cei albaștri
Câte gânduri se risipiră!...
Tu venit-ai dinspre aștri
Cu amăgirea mult dorită.

Îmi spuneai cu încântare
Multe vorbe meșterite.
Eu credeam, a ta gândire
Să nu fie amăgire!

Promiteai cum mersul nostru
Pe cărarea neființei,
Va fi ziua norocoasă
Doi să plece într-o clipită!

Doi să plece?!
Cum iubirea a rămas
Desfrunziș de vorbe spuse,
Cine-n urmă azi privește?!

El și ea, pierduți în valuri,
Fac risipă de iubire
Cine azi o mai primește?
Valul vieții nimic clădește!

Peste norii cei albaștri
Azi se mai revarsă gânduri,

Dar străine sunt toate de tine,
Iar de mine și mai străine.
Unde s-a ascuns cărarea
Ce ne aduna din zi în noapte?

Tu te-ai dus, eu voi rămâne
Până Cel ce mă cunoaște
Va înțelege a mea dorință,
Și-n chemarea așteptată
Voi găsi iubirea iară,
Și alte vorbe meșterite.

Tu, doar stai și mă așteaptă!

Zidul iubirii

Acoperă zidul iubirii cu multă răbdare
Și adoarme-ți întrebările din ziua de mâine.
Iubirea când vine nu o ține stingheră,
Ea, călătoare, va pleca îndurerată.
Fă-i loc lângă tine vreme de-o viață,
Și vei cunoaște iubirea adevărată.

Norocul, poate, și pe tine te așteaptă!